סעיף 380 לחוק העונשין - אי הרשעה | רס"ן בצבא קבע שהודה בתקיפה הגורמת חבלה ממשית - בת זוג + איומים.

בתי המשפט

בית משפט השלום רחובות

פ 002259/04

בפני כבוד השופט ירון לוי

תאריך:

28/03/2005

בעניין:

מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

קראוס משה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עורכי הדין יריב בן דוד וטל ארד

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד גיא פלנטר

פרוטוקול

התובע טוען לעונש:

הנאשם יליד 1950 איש צבא קבע ללא עבר פלילי ללא תיקים פתוחים נוספים. מדובר בתיק בו הודה הנאשם בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ואיומים על פי הנוסח המתואר בכתב האישום המתוקן, ואני מפנה לסעיף 2 רישא לכתב האישום, שמעשיה של המתלוננת היווה קטליזרות למעשי הנאשם וזה מהווה נסיבה לקולא, התסקיר אומר שמדובר באדם נורמטיבי שמדובר במקרה חריג באורחות חייו, הנאשם התחיל לטפל בעצמו באופן יזום ומתמיד בטיפול, מבחינת האישה מפנה את בית המשפט לעמוד 3, לענין מסוכנות, על פי דברי מרגישה רגועה ובטוחה, נמצאים בהליכי גירושין מתקדמים לא יוצר עימה קשר, בסופו של דבר השירות ממליץ להימנע מהרשעת הנאשם ולהטיל עליו עונש של עבודות של"צ בהיקף משמעותי, וזאת בעיקר בשל הסיבה שלהרשעה תהיה השפעה הרסנית לחייו, עדיין משרת בצבא קבע. בסיכום שלפנינו אדם לא צעיר נורמטיבי, ולהרשעה תהיה השפעה חמורה על המשך חייו, יחד עם העובדה שכתב האישום על אף שיש לגנות אלימות במשפחה, כתב האישום מתוקן משמעותי, יחד עם זאת התביעה תסכים להמלצת שירות המבחן וכאמור תראה גם בעבודות השל"צ בהיקף של 150 שעות היקף חינוכי.

הסניגור:

אני חייב לציין שעל פי חוזר מלשכת הרמטכ"ל מינואר 2005, כל החלטה של בית המשפט כולל הסדר טעון זה, תיבחן ע"י וועדה שתדון בהמשך דרכו של הנאשם בצבא. כמו כן, אני מגיש הסכם גירושין שכבר בספטמבר 2004 מרשי מסר למתלוננת וקיבל אותו קרוע באופן שבו אני מגישו לבית המשפט כאשר המתלוננת לא רצתה להתייחס לבקשתו להתגרש מוגשים ומסומנים נ/1 ונ/2. המתלוננת רצתה שלום בית, לאחר מכן הסכימה להתגרש, ואני מפנה לפרוטוקול בית משפט לעניינו משפחה והוצהר שנפתח משא ומתן באשר לרכוש, ואם זה לא יצלח יפנו לגישור מוגש ומסומן נ/3, כמו כן אני מגיש מספר המלצות של מפקדיו מוגש ומסומן נ/4. יש עובדות מוסכמות עליהן נמסר בפרוטוקול ישיבת 22/12/2004 עמוד 7 שורה 13, עד עמוד 8 שורה 1, במועד הרלוונטי לכתב האישום בני הזוג היום נשואים 30 שנים, בשנת 2004 ביקש מרשי לסיים את הנישואין בהסכמה, והגיש לה הסכם גירושין והיא החזירה לו אותו קרוע, בני הזוג המשיכו להתגורר תחת קורת גג אחת אך המתח ביניהם החריף ושיאו מתועד בעובדות כתב האישום המתוקן. בהקשר זה אציין שבהודעתו במשטרה הודה מרשי בתקיפה המפורטת בכתב האישום המתוקן ובכך נטל אחריות למעשיו, כאשר התביעה בתיקון כתב האישום אימצה את דברי הנאשם. עדיין בפנינו נסיבות לא שגרתיות בתיקים מסוג זה, ואסביר מדוע, לפני העימות המתואר בכתב האישום החביאה המתלוננת את הפאלפון הנייד של הנאשם, הנאשם חזר ממשמרת בצבא וכאשר נכנס להתקלח נטלה הפלאפון והחביאה אותו, העימות המפורט בכתב האישום החל על רקע פעולה זו של המתלוננת. במקום לנתק מגע מהמתלוננת וכאן כשל הנאשם עלו הטונים ובשלב מסוים אחזה המתלוננת באשכיו של הנאשם כאמור בכתב האישום, תקיפתו של הנאשם בכך שדחף את המתלוננת לאחור באה בתגובה לאחיזה זו, וכך גם האמרה המיותרת שפלט בסערת רגשותיו, ואנחנו גם הצהרנו על עובדה מוגמרת שהנאשם נשרט מידיה של המתלוננת, משמע הענין הוא אירוע מאוד ממוקד, שהחל בפרובוקציה של המתלוננת, המשיך בכך שהמתלוננת שרטה את הנאשם וביצעה מעשה משפיל במיוחד, והאירוע הסתיים בכך שהנאשם דחפה לאחור, הנאשם היה יכול למנוע זאת היה בידיו לנתק מגע ולא להגרר לתוך העימות של אובדן שליטה, אך מדובר בנסיבות לא שגרתיות ובמקרה שגובל להגנה עצמית, מכל מקום מיום המקרה ועד עצם היום הזה עזב הנאשם את הבית שכר דירה ומאז לא נמצא בקשר עם המתלוננת, כפי שציינתי בפתח הדברים בישיבת 16/3/2005 הביעה המתלוננת הסכמת להתגרש משמע צומצמו מוקדי החיכוך הפוטנציאלי, ילדיהם אינם קטינים. בהקשר לסוגית העדר המסוכנות מפנה לתסקיר עמוד אחרון פיסקה ראשונה. עוד אציין שלאחר עזיבתו את הבית וביוזמתו החל הנאשם לטפל בעצמו ויזם כניסה לטיפול פסיכולוגי במסגרת הצבא, ואני שוב מפנה לתסקיר, אציין שעולה מהתסקיר שהנאשם מגלה מחוייבות והתמדה משתף פעולה, וקיימת הערכה שיש לו יכולת גבוהה להפיק תועלת מהטיפול. מדובר באדם בן 55, הסתבכותו הראשונה מאז ומעולם בפלילים, מאז המקרה לא נפתחו תיקים נוספים, מאז 1979 משרת בצבא, במסגרת שירותו נקרא לכהן לא אחת כקצין שיפוט צבאי, מדובר כך על פי ההמלצות שהובאו בפני ביתה משפט בקצין מוערך על ידי מפקחיו, מקצועי, אמין ומסור, הכתמת שמו בפלילים לא רק שאינה מתיישבת עם אופיו החיובי ועשייתו החיובית ביותר במשך שנים, אלא שגם תפגע בו אנושות הן מבחינה מקצועית והן במישור של דימויו העצמי, בסופו של יום הנזק שייגרם לו במידה ויורשע לא עומד בכל פרופורציה סבירה אל מול נסיבות המקרה ואופיו, אבקש לכבד ההסדר, וכן אבקש שיוחזרו לנאשם 1,500 ₪ שהפקיד הנאשם במסגרת הליכי הב"ש.

הנאשם:

אני מביע צער רב, למדתי לקח, ואני נמצא בטיפול.

החלטה

1. הנאשם הודה בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים כמיוחס לו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון.

העובדות אינן שנויות במחלוקת.

הנאשם ביקש מהמתלוננת טלפון סלולרי שהוציאה מכיס מכנסיו והחביאה אותו. הנאשם נכנס לחדר השינה בו שהתה המתלוננת, ולאחר שאחזה באשכיו, הניח ידו על צווארה באיזור חלק העליון של בית החזה ודחפה בחוזקה באופן שחבטה בראשה מהקיר ונגרמה לה חבלה של ממש שהתבטאה בסימן חבלה בבית החזה.

עוד איים הנאשם על המתלוננת שיגמור אותה.

אין חולק כי במהלך העימות נשרט הנאשם במצחו מידי המתלוננת.

2. הנאשם יליד 1950, נטול עבר פלילי, נשוי ואב לשני ילדים בוגרים.

הנאשם קצין בדרגת רס"ן המשרת בצה"ל ביחידת הצנזורה הצבאית מזה כ- 25 שנים.

מחוות דעת מפקדיו עולה כי מדובר בקצין מקצועי ומוערך. כיום, מתגוררים בני הזוג בנפרד ומצויים בהליכי גירושין.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי תקפוד הנאשם תקין, ההליך מהווה גורם הרתעה משמעותי, הנאשם החל בהליך טיפולי והוא בעל יכולת להפיק ממנו תועלת. הרשעת הנאשם עלולה לגרום להתדרדרות ולהסלמה באיזון שנוצר בין בני הזוג, בנסיבות אלה המליץ השירות להמנע מהרשעת הנאשם ולהסתפק בעבודות של"צ בהיקף של 150 שעות.

3. אין להקל ראש באלימות הנאשם, מנגד לא ניתן להתעלם מהפרובוקציה שיצרה המתלוננת בהתנהגותה.

בשים לב לנסיבות האירוע כמפורט לעיל, לעברו הנקי של הנאשם על רקע גילו, לתסקיר החיובי, לתיקונו המשמעותי של כתב האישום, להליך שעדיין צפויי הנאשם לעבור בצה"ל, בעקבות הודאתו, ולאור הסכמת הצדדים, סבורני שבמקרה דנן נתקיים ההליך המצדיק סיום ההליך בלא הרשעה.

4. לאור האמור, אני קובע שהנאשם ביצע העבירות בהן הודה, ומורה על סיום ההליך בלא הרשעה.

הנאשם ירצה עונש של 150 שעות של"צ במרכז יום לקשיש בראשל"צ כמפורט בתסקיר.

עם סיום העבודות ידווח השירות לבית המשפט.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לשירות המבחן.

כל פקדון שהפקיד הנאשם בתיק זה יוחזר.

ניתנה היום י"ז ב אדר ב, תשס"ה (28 במרץ 2005) במעמד הצדדים.

_____

ירון לוי, שופט

002259/04פ 133 שרה רובנס